

חוק זכות-יוצרים, 1911^{3,2,1}

חוק הבא לתקן ולאחד את החוק בענין זכות-יוצרים

חלק א. זכות-יוצרים בקיסרות

זכויות

1. (1) בהתחשב עם הוראות חוק זה, תהא זכות-היוצרים קיימת במקרים דלקמן בכל חלקי מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה למשך הזמן הנזכר להלן לגבי יצירות⁴ ספרותיות, דרמטיות, מוזיקליות ואמנותיות – (א) ביצירה שיצאה לאור, תהא זכות-היוצרים קיימת אם היצירה יצאה לאור ראשונה בגבולות אותם חלקי המושבות של הוד מלכותו המוגדרים לעיל; (ב) (אינו חל בישראל).

אך לגבי יצירות אחרות לא תהא זכות-יוצרים קיימת אלא באותה מידה שההגנה הניתנת עפ"י חוק זה ניתנה לאותן היצירות האחרות עפ"י דברי מלך במועצה בנוגע למושבות בעלות שלטון עצמי שאין חוק זה חל עליהן ובנוגע למדינות נכריות.

(2)⁵ לצרכי חוק זה "זכות-יוצרים" פירושו זכות-יחיד להעלות על הבמה את היצירה או חלק ניכר הימנה בצורה של ממש או להעתיקה ואם היצירה היא הרצאה – לקרוא את היצירה או כל חלק ניכר הימנה; אם זו יצירה שלא נתפרסמה – לפרסם את היצירה או כל חלק ניכר

זכות יוצרים
(תיקון התשי"ג)

1. הא"י, כרך ג', עמ' (ע) 2633, (א) 2475. תיקונים: ס"ח 118, התשי"ג, עמ' 38; ס"ח 251, התשי"ח, עמ' 114; ס"ח 1721, התש"ס (30.12.1999), עמ' 44; ס"ח 1867, התשס"ג (3.11.2002), עמ' 5.
2. חוק אנגלי זה הוטל על ארץ-ישראל בתוקף דבר המלך על חוק זכות-יוצרים, 1911 (הטלתו על ארץ-ישראל), 1924 (חא"י, כרך ג', עמ' (ע) 2661).
3. שם החוק והביטויים "זכות-העתיקה" ו"קופירייט" הוחלפו (תיקון התשי"ג).
4. במקור האנגלי מופיעה כאן המלה "מקוריות" החסרה בנוסח העברי של חא"י.
5. הנוסח המופיע כאן הוא נוסח התרגום הרשמי שפורסם בחא"י. נוסח זה הינו משובש ולוקה בחסר על כן מובא להלן הנוסח המקורי של סעיפים קטנים (2) ו(3) לסעיף 1:
(המשך בעמוד הבא)

הימנה; וכולל המונח את זכות־היחיד, -

(א) להוציא לאור, להעתיק, להציג או לפרסם כל תרגום של היצירה;

(ב) אם זו יצירה דרמטית, להפוך אותה לרומן או לכל יצירה אחרת שאינה דרמטית;

(ג) אם היא רומן או יצירה אחרת שאינה דרמטית או אם זו מעשה ידי אמן, להפכה ליצירה דרמטית, אם בדרך הצגה בציבור או בדרך אחרת;

(ד) אם זו יצירה ספרותית, דרמטית או מוזיקלית - לעשות כל תקליט, לוח מנוקב, סרט ראינועי, או כל מכשיר אחר שבאמצעותם אפשר להציג או למסור את היצירה בדרך מיכנית,

ולהרשות את עשייתם של המעשים דלעיל.

(3) לצרכי חוק זה, פרסום - ביחס ליצירה - פירושו הוצאת העתקות ממנה לציבור, ואין הוא כולל הצגת יצירה דרמטית או מוזיקלית בציבור, מסירת הרצאה בציבור, תערוכה ציבורית של יצירה אמנותית או בניית עבודה אדריכלית אמנותית, ואולם הוצאת צילומים ופיתוחים של

(המשך מעמוד קודם)

- (2) For the purposes of this Act copyright means the sole right to produce or reproduce the work or any substantial part thereof in any material form whatsoever to perform or in the case of a lecture to deliver the work or any substantial part thereof in public; if the work is unpublished to publish the work or any substantial part thereof; and shall include the sole right-
- (a) to produce reproduce perform or publish any translation of the work;
 - (b) in the case of a dramatic work to convert it into a novel or other non-dramatic work;
 - (c) in the case of a novel or other non-dramatic work or of an artistic work to convert it into a dramatic work by way of performance in public or otherwise;
 - (d) in the case of a literary dramatic or musical work to make any record perforated roll cinematograph film or other contrivance by means of which the work may be mechanically performed or delivered and to authorise any such acts as aforesaid.
- (3) For the purposes of this Act publication in relation to any work means the issue of copies of the work to the public and does not include the performance in public of a dramatic or musical work the delivery in public of a lecture the exhibition in public of an artistic work or the construction of an architectural work of art but for the purposes of this provision the issue of photographs and engravings of works of sculpture and architectural works of art shall not be deemed to be publication of such works.

יצירות-פיסול ויצירות-אדריכלות אמנותיות לא יהא דינה, לצורך הוראה זו, כדין פרסום יצירות אלה.

הפרת זכות יוצרים
(תיקון התשס"ג)

2. (1) רואין זכות-יוצרים ביצירה כאילו הופרה ע"י אדם אם שלא בהסכמת בעל זכות-היוצרים הוא עושה מעשה שהזכות היחידה לעשייתו נתונה בחוק זה לבעל זכות-היוצרים: בתנאי שהמעשים דלקמן לא יהא בהם משום הפרת זכות-יוצרים: -

(I) כל טיפול הוגן ביצירה לשם לימוד עצמי, מחקר, בקורת, סקירה, או תמצית עתונאית;

(II) כשמחברה של יצירה אמנותית איננו בעל זכות-היוצרים, - השימוש על ידו בכל אימום, יציקה, שרטוט-טיוטה, תרשים, מודל או סקיצה לנסיון שנעשו על ידו לצורך היצירה, בתנאי שלא יחזור, אגב השימוש, על התכנית העיקרית של היצירה ולא יחקה אותה;

(III) עשייתם או פרסומם של ציורים, שרטוטים, פיתוחים, או צילומים של יצירת פיסול או מלאכת-אמנות, אם דברים אלה נמצאים באופן קבוע במקום או בבנין ציבורי, או עשייתם או פרסומם של ציורים, שרטוטים, פיתוחים או צילומים (שאינם מסוג שרטוטים או תרשימים אדריכליים) של כל יצירה אדריכלית אמנותית;

(המשך בעמוד הבא)

(IV) פרסום קטעים מיצירות ספרותיות, שנתפרסמו ושלא נתכוונו בפרסומן לשם שימוש בבתי-הספר ואשר קיימות לגביהן זכות-יצרים, בתוך קובץ שעיקרי הדברים שבו אין עליהם זכות-יוצרים והמכוון באמת ובתמים לשימוש בבתי-הספר והמתואר בתור כזה בדף השער שלו ובכל מודעות שנתפרסמו ע"י המו"ל:

בתנאי שאותו מו"ל לא יפרסם במשך חמש שנים יותר משני קטעים מיצירותיו של מחבר אחד, וכי יצויין המקור שממנו שאובים הקטעים אלה;

(V) פרסום רשימה בעתון על הרצאה שנמסרה בציבור, חוץ אם נאסרה הרשימה בהודעה כתובה או מודפסת שהודבקה לפני ההרצאה ושתישאר מודבקת למשך ההרצאה במקום בולט על פתח הכניסה הראשית של הבנין שבו ניתנה ההרצאה או סמוך לפתח הכניסה הראשית ואם אין הבנין משמש בית-תפילה לציבור, תודבק ההודעה גם במקום סמוך למרצה; אך שום דבר האמור בפיסקה זו לא יפגע בהוראות פסקה (1) בנוגע לתמציות עתונאיות;

(VI) הקראה פומבית או דקלום פומבי על ידי אדם אחד של קטע שאינו ארוך ביותר משל יצירה שנתפרסמה.

(2) כמו כן רואים זכות-יוצרים ביצירה כאילו הופרה ע"י אדם אם -

(א) הוא מוכר או משכיר או מעמיד או מציע לשכירות בדרך מסחרית; או

(ב) הוא מפיץ לצרכי מסחר או במידה שיש בה כדי להזיק לבעל זכות-היוצרים; או

(ג) מציג בתערוכה לפני הציבור בדרך מסחרית; או

(ג1) הוא מחזיק בה; או

(ד) מביא מחו"ל למכירה או לשכירות בכל חלק של מושבות הוד מלכותו שחל עליהם חוק זה,

כל יצירה שלפי ידיעתו היא מפירה זכות-יוצרים או היתה מפירה זכות-יוצרים אילו נעשתה בגבולות אותו החלק של מושבות הוד מלכותו שבו נערכה או הושכרה או הועמדה או הוצעה למכירה או לשכירות או שבו הופצה או שלתוכו הובאה מחוץ-לארץ.

(3) כמו כן רואים זכות־יוצרים ביצירה כאילו הופרה אם הרשה אדם לתועלתו הפרטית לתיאטרון או למקום־שעשוע אחר להשתמש ביצירה לשם הצגתה בציבור בלא הסכמת בעל זכות־היוצרים, חוץ אם לא ידע אותו אדם ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שיהא בהצגה משום הפרת זכות־היוצרים.

3. המועד שבו תהא זכות־יוצרים קיימת הוא ימי חייו של המחבר ותקופה של חמשים¹ שנה לאחר מותו, חוץ אם קבע חוק זה במפורש הוראה אחרת: (התנאי לסעיף זה אינו חל בישראל).

מועד זכות
היוצרים
(תיקון התשי"ג)

4. (אינו חל בישראל). (תיקון התשי"ג)

5. (1) בהתחשב עם הוראות חוק זה, יהא מחברה של יצירה הבעל הראשון של זכות־היוצרים בה:
בתנאי -

זכות בעלות על
זכות יוצרים וכו'
(תיקון התשי"ג)

(א) שאם היה זה פיתוח, צילום או תמונה והקלישאה או העתקה מקורית אחרת הוזמנו ע"י אדם אחר והוכנו תמורת דבר־ערך בהתאם לאותה הזמנה, הרי אם אין הסכם הקובע את ההיפך, יהא האיש שהזמין את הקלישאה או את ההעתקה המקורית האחרת הבעל הראשון של זכות־היוצרים; וכן)

(ב) אם היה המחבר עובד אצל אדם אחר עפ"י חוזה שירות או שוליאות והיצירה נעשתה תוך כדי עבודתו אצל אותו אדם הרי, באין הסכם הקובע את ההיפך, יהא האדם שהעביד את המחבר הבעל הראשון של זכות־היוצרים, אלא שאם היתה היצירה מאמר או איזה חיבור אחר בעתון, במגזין או בכתב־עת כיוצא בזה, הרי, אם אין הסכם הקובע את ההיפך, יהא דינה של היצירה כאילו שמורה למחבר הזכות למנוע את פרסום היצירה שלא כחלק מעתון, ממגזין ממכתב־עת כיוצא בזה.

(2) יכול בעליה של זכות־יוצרים ביצירה להעביר את זכותו, כולה או מקצתה, אם בדרך כלל או בהגבלות, לממלכה המאוחדת או לכל מושבה בעלת שלטון עצמי או לכל חלק אחר של מושבות הוד מלכותו שחל

1. על פי סעיף 5(א) לפקודת זכות יוצרים (עמ' 5423 להלן) התקופה היא 70 שנה לאחר מות המחבר.

עליו חוק זה, ואם למשך כל תקופת זכות-היוצרים או לכל חלק ממנה, ויכול הוא ליתן כל טובת-הנאה בזכות עפ"י רשיון; ואולם כל העברה או נתינה כאלה לא יהא כוחן יפה אלא אם כן נעשו בכתב ונחתמו ע"י בעל הזכות שחלו בה ההעברה או הנתינה או ע"י בא-כוחו המורשה כהלכה:

(התנאי אינו חל בישראל).

(3) מקום שעפ"י העברה חלקית של זכות-יוצרים נעשה מקבל ההעברה זכאי לכל זכות הכלולה בזכות-היוצרים, הרי לצורך חוק זה יהא דינו של מקבל ההעברה, לגבי הזכות המועברת, ודינו של המעביר לגבי הזכויות שלא הועברו, כדין בעלי זכות-היוצרים והוראות חוק זה יהא להן תוקף בהתאם לכך.

תרופות אזרחיות

6. (1) אם הופרה זכות-יוצרים באיזו יצירה, הרי אם לא נקבעה הוראה אחרת בחוק זה יהא בעל זכות-היוצרים זכאי לכל התרופות האזרחיות, בדרך צר-מניעה, צר-איסור, תביעת דמי נזק, חשבונות, ובכל דרך אחרת, הכל לפי שמקנה או שיקנה החוק בשל הפרת זכות.

(2) ענין הטלת ההוצאות המשפטיות של כל הצדדים בכל מו"מ משפטי בקשר עם הפרת זכות-יוצרים, יהא מסור להכרעת-דעתו המוחלטת של בית המשפט.

(3)¹ בכל משפט נגד הפרת זכות-יוצרים באיזו יצירה מניחין שהיצירה היא יצירה שקיימת בה זכות-יוצרים, והתובע יהא מוחזק כבעל זכות-היוצרים, חוץ אם חולק הנתבע על קיומה של זכות-היוצרים או, הכל לפי הענין, על זכות הקנין של התובע, ומקום ששאלה כזאת שנוייה במחלוקת, הרי -

(א) אם שם הנראה להיות שמו של מחבר היצירה מודפס או מסומן בצורה אחרת על היצירה בדרך הרגילה, מניחין שהשם הוא שמו של מחבר היצירה עד שלא הוכח ההיפך;

(ב) אם לא הודפס או לא סומן כל שם כאמור בזה, או אם השם שהודפס או סומן כך אינו שמו הנכון של המחבר או אינו השם שבו ידוע המחבר ברבים, ועל היצירה מודפס או

תרופות אזרחיות
כנגד הפרת זכות
יוצרים
(תיקון התשס"ג)

1. על פי תיקון עקיף בפקודת זכות יוצרים (ס"ח התשס"ג, עמ' 5), סעיף 6 יקרא החל ביום התיקון (3.11.2002), "בלא סעיף קטן (3) שבו".

מסומן בצורה אחרת ובדרך הרגילה שם הנראה להיות שמו של המו"ל או של בעל היצירה, הרי עד שלא הוכח ההיפך מניחין שהאדם ששמו הודפס או סומן כך הוא בעל זכות-היוצרים ביצירה לצורך הגשת משפט בשל הפרת זכות-יוצרים ביצירה.

7. כל העתקות מפירות של יצירה שקיימת בה זכות-יוצרים או של כל חלק הימנה וכל הקלישאות המשמשות או מכוונות לשמש לשם יצירת העתקות מפירות כאלה, הרי הם בחזקת רכושו של בעל זכות-היוצרים, ולפיכך יכול הוא להגיש משפט כדי לקבל את החזקה בהם או משפט על נטילת רכושו של אחר שלא כדין.

זכויות הבעלים
כלפי אנשים
שנמצאות
ברשותם העתקות
מפירות או שהם
עוסקים בהן וכו'

8. אם הוגש משפט מחמת הפרת זכות-יוצרים ביצירה, והנתבע טוען שלא ידע מדבר קיומה של זכות-יוצרים ביצירה, לא יהא התובע זכאי לכל תרופה משפטית, פרט לקבלת צר-מניעה או צר-איסור לגבי ההפרה, אם הוכיח הנתבע שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות-יוצרים ביצירה.

פיטורי מפר תמים
מן האחריות
לתשלום דמי נזק

9. (1) אם הוחל בבנייתו של בנין או של כל מבנה אחר המפר או שיהא מפר, לכשיושלם, את זכות-היוצרים ביצירה אחרת, לא יהא בעל זכות-היוצרים זכאי לקבל צר-מניעה או צר-איסור למניעת בנייתו של הבנין או המבנה או לקבל צו להריסת הבנין או המבנה.

הגבלה על תרופות
לגבי אדריכלות

(2) כל אותן ההוראות האחרות של חוק זה הקובעות שהעתקות מפירות של יצירה הן בחזקת רכושו של בעל זכות-היוצרים או המטילות ענשים תכופים, לא יחולו על כל מקרה שחל עליו סעיף זה.

10. (בוטל).

(תיקון התשי"ח)

תרופות תכופות

11-13. (הושמטו)¹.

1. סעיף 13 קובע כי הוראות חוק זה בדבר תרופות תכופות לא תחולנה אלא על הממלכה המאוחדת בלבד.

הבאת העתקת מחו"ל

14. (בוטל). (תיקון התש"ס)

מסירת ספרים לספריות

15. (הושמט)¹.

הוראות מיוחדות לענין יצירות ידיעות

16. (1) (אינו חל בישראל).
(2) אם היתה היצירה משותפת למחברים אחדים ואחד מהם או כמה מהם אינם ממלאים אחרי התנאים הקבועים בחוק זה להקנאת זכות-יוצרים, יהא דינה של היצירה לצורך חוק זה כאילו חוברת ע"י המחבר האחר או ע"י המחברים האחרים בלבד:
(התנאי אינו חל בישראל).
- (3) לצרכי חוק זה יהא פירושו של הביטוי "יצירה משותפת למחברים אחדים" יצירה שחברה מתוך שיתוף-פעולה של שני מחברים או יותר ושאין להבחין בה בין חלקו של מחבר אחד לבין חלקו של המחבר האחר.
(4) היו השותפים ביצירה אשה נשואה ובעלה: תהא טובת-ההנאה של האשה הנשואה ביצירה בגדר רכושה המיוחד שלה.
17. (1) (אינו חל בישראל).
(2) הבעלות על כתב-יד של מחבר לאחר מותו, כשאותה בעלות נרכשה עפ"י צוואה שנעשתה על ידי המחבר וכתב-היד הוא של יצירה שלא נתפרסמה או לא הוצגה בציבור או לא הוקראה בציבור, תהא הוכחה לכאורה על היות זכות-היוצרים שייכת לבעל כתב-היד.
18. בלא לפגוע בכל זכויות או בזכויות המיוחדות של הכתר הרי אם
- יצירות
המתפרסמות לאחר
מות מחבריהן
(תיקון התש"ג)
- הוראות לענין דברי
פרסום ממשלתיים

1. חל רק על ספרים שיצאו לאור בממלכה המאוחדת.

הוכנה או נתפרסמה איזו יצירה ע"י הוד מלכותו או ע"י כל מחלקה ממשלתית או עפ"י הוראתם או בפיקוחם, בין לפני תאריך חוק זה ובין לאחריו, תהא זכות-היוצרים ביצירה שייכת להוד מלכותו, בהתחשב עם כל הסכם שיעשה עם המחבר, ובענין זה תהא זכות-היוצרים קיימת למשך חמישים שנה מעת הפרסום הראשון של היצירה.

19. (1) זכות-יוצרים בתקליטים, בלוחות מנוקבים ובשאר מכשירים שאפשר להעתיק בהם קולות באופן מיכני, תהא קיימת באותו אופן כאילו היו המכשירים האלה יצירות מוזיקליות, אלא שתקופת זכות-היוצרים תימשך חמישים שנה מעת עשיית הקלישאה המקורית שממנה נתקבל המכשיר במישרין או בעקיפין, ומי שהיה בעליה של הקלישאה המקורית בעת היעשותה יהא דינו כמחבר היצירה, ומקום שבעל כזה הוא חברה יהא דינה של החברה, לצרכי חוק זה, כאילו מקום-מושבה נמצא בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהם חוק זה, אם קבעה החברה לעצמה מקום-עסקים באותן המושבות.

(2) כל העושה בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליו חוק זה, תקליטים, לוחות מנוקבים או מכשירים אחרים שאפשר להעתיק בהם קולות באופן מיכני, לא יהא נחשב כמפר זכות-יוצרים ביצירה מוזיקלית, אם הוכיח -

(א) שמכשירים אלה נעשו קודם לכן ע"י בעל זכות-היוצרים ביצירה או בהסכמתו של בעל זכות-היוצרים, במפורש או מתוך שתיקה; וכי(ב) מסר את ההודעה הקבועה על דבר רצונו לעשות את המכשירים ושילם באופן הקבוע לבעל זכות-היוצרים או לטובתו דמי-זכות בעד כל המכשירים האלה שנמכרו על ידו ושיחושבו בשיעור הנזכר להלן:

בתנאי -

(I) ששום דבר האמור בהוראה זו אינו בא להרשות כל שינויים או השמטות ביצירה המועתקת, אלא אם כן נעשו קודם לכן ע"י בעל זכות-היוצרים או בהסכמתו, מכשירים להעתיק היצירה באותם השינויים או ההשמטות במפורש או מתוך שתיקה, אלא אם כן היה צורך נכון באותם השינויים או ההשמטות לשם סיגול היצירה אל המכשירים הללו; וכי

(II) לצורך הוראה זו היא דינה של יצירה מוזיקלית כאילו היא כוללת מלים ששייכותן כל כך קרובה ליצירה עד שהן חלק מן היצירה גופא, אך לא היא דינה כאילו היא כוללת מכשיר שאפשר להעתיק בו קולות באופן מיכני.

(3) השיעור שיחושבו בו דמי הזכות הנזכרים לעיל יהא כדלקמן -

(א) לגבי מכשירים הנמכרים תוך שנתיים ימים מתאריך חוק זה ע"י האדם העושה אותם, יהא השיעור שניים וחצי אחוזים למאה;

(ב) לגבי מכשירים הנמכרים כאמור לעיל לאחר תום התקופה האמורה, יהא השיעור חמישה אחוזים למאה, מן המחיר הקמעוני הרגיל של המכשיר שיחושב באופן הקבוע, אך בתנאי שדמי הזכות בעד אותו מכשיר לא יהיו בשום פנים פחות ממחצית הפנס לכל יצירה מוזיקלית נפרדת שקיימת בה זכות-יוצרים ואשר הועתקה באותו מכשיר, וכשדמי-הזכות שחושבו כאמור לעיל כוללים חלק של פרוטה אנגלית (פרדינג), מחשבין אותו חלק כפרוטה שלמה:

בתנאי שאם באיזה זמן שהוא לאחר תום שבע שנים מתאריך חוק זה יתברר למיניסטרונין המסחר שהשיעור דלעיל שוב אין בו ממידת הצדק, יכול מיניסטרונין המסחר, לאחר עריכת חקירה פומבית, ליתן צו להפחתת השיעור או להגדלתו עד לאותה מידה שתיראה לצודקת לפי המסיבות, ואולם כל צו שניתן כך לא יהא אלא זמני ולא יהא בר-תוקף אלא אם כן קויים ע"י הפרלמנט; ומשניתן וקויים צו לתיקון השיעור כאמור לעיל שוב לא ייעשה כל תיקון נוסף באותו שיעור עד שלא תעבורנה ארבע-עשרה שנה מתאריך התיקון האחרון.

(4) אם נעשה כל מכשיר כזה המעתיק שתי יצירות שונות או יותר משתיים שקיימות בהן זכות-יוצרים ובעלי זכות-היוצרים ביצירות אלה הם אנשים שונים, הרי הסכומים שחייבים בהם בתורת דמי-זכות עפ"י סעיף זה יחולקו בין הבעלים השונים של זכות-היוצרים לפי שיעור-חלוקה שיוסכם עליהם, או, באין הסכם, לפי שיעור-חלוקה שייקבע בבוררות.

(5) אם נעשו מכשירים כאלה שאפשר להציג באמצעותם יצירה מוזיקלית, הרי לצורך סעיף זה ייחשב בעל זכות-היוצרים ביצירה, ביחסו לכל אדם העורך את החקירות הקבועות, כאילו נתן את הסכמתו לעשיית המכשירים האלה אם לא השיב על החקירות הללו במועד הקבוע.

(6) לצרכי סעיף זה יכול מיניסטריון המסחר להתקין תקנות הקובעות כל דבר שמוותר לקבעו עפ"י סעיף זה, והקובעות את האופן שבו יש למסור הודעות ואת הפרטים שיש למסור באותן הודעות, ואת האופן, המעד ופרקי הזמנים שיש לשלם בהם דמי-זכות, ויכולות תקנות אלה לכלול, לכשמיניסטריון המסחר יראה צורך בכך, תקנות המחייבות תשלום מראש או כל תקנות אחרות להבטחת תשלום דמי הזכות.

(7) לגבי יצירות מוזיקליות שנתפרסמו לפני תאריך חוק זה¹, יהא תוקף להוראות דלעיל בהתחשב עם השינויים וההוספות האלה: -

(א) התנאים בנוגע לעשייתו הקודמת של המכשיר ע"י בעל זכות-היוצרים ביצירה או בהסכמתו, במפורש או מתוך שתיקה, וההגבלות בענין השינויים או ההשמטות ביצירה, לא יחולו;

(ב) השיעור של שניים וחצי אחוזים למאה יבוא במקום השיעור של חמישה אחוזים למאה, כשיעור שיש לחשב בו את דמי הזכות, אך אין לשלם כל דמי-זכות בעד מכשירים שנמכרו לפני יום ראשון ביולי, אלף תשע מאות ושלוש-עשרה, אם המכשירים המעתיקים אותה היצירה נעשו כחוק או הועמדו למכירה כחוק בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, לפני יום ראשון ביולי, אלף תשע מאות ועשר;

(ג) למרות כל העברת זכות-יוצרים ביצירה מוזיקלית, שחלה לפני אישור חוק זה, הרי כל הזכויות שמקנה חוק זה בענין עשייתם או הרשאת עשייתם של מכשירים שאפשר להציג באמצעותם את היצירה באופן מיכאני, תהיינה שייכות לבא-כוחו האישי החוקי של המחבר ולא למקבל ההעברה, ודמי-הזכות האמורים לעיל ישולמו למחבר היצירה או לבא-כוחו האישי החוקי;

1. לפי דבר המלך, 1924 - יבוא תאריך 21.10.1920 במקום "תאריך חוק זה".

(ד) תנאי השחרור הכלול בחוק זה לגבי זכויות וטובות־הנאה הנובעים מתוך משפט שהוחל בו לפני תאריך חוק זה או הקשורים בו, לא יפורש כאילו הוא בא להרשות אדם, שעשה מכשירים שאפשר להציג בהם את היצירה באופן מיכאני, למכור מכשירים כאלה, בין שנעשו לפני אישור חוק זה ובין שנעשו לאחר מכן, אלא באותם התנאים הקבועים בסעיף זה;

(ה) היתה היצירה ממין היצירות שמקנים בהן זכות־יוצרים עפ"י דבר מלך במועצה ביחס למדינה נכריה, הרי זכות־היוצרים שהקנה כך לא תכלול כל זכויות בענין תקליטים, לוחות מנוקבים או מכשירים אחרים שאפשר להציג בהם את היצירה באופן מיכאני, אלא במידה שנקבעה באותו דבר מלך.

(8) למרות כל האמור בחוק זה, הרי אם תקליט, לוח מנוקב או מכשיר אחר שאפשר להעתיק בו קולות באופן מיכאני, נעשו לפני אישור חוק זה, תהא זכות־היוצרים קיימת בהם, החל מתאריך חוק זה¹, באותו אופן ולאותה תקופה כאילו היה חוק זה נוהג בתאריך עשיית הקלישאה המקורית שממנה נתקבל המכשיר, במישרין או בעקיפין:

בתנאי -

(I) שהאיש שבתאריך חוק זה הנהו בעל הקלישאה המקורית הזאת הוא יהא הבעל הראשון של זכות־היוצרים הזאת; וכי

(II) שום דבר האמור בהוראה זו לא יפורש כאילו הוא מקנה זכות־יוצרים באותו מכשיר אם היתה בעשייתו משום הפרת זכות־יוצרים במכשיר אחר בדומה לזה, אילו היתה הוראה זו נוהגת בזמן עשיית המכשיר הנזכר לראשונה.

20. למרות כל האמור בחוק זה לא יהא בפרסום רשימה בעתון על דבר נאום מדיני שנאמוהו באסיפה פומבית משום הפרת זכות־יוצרים באותו נאום.

הוראות לענין
נאומים מדיניים

21. התקופה שתהא קיימת בה זכות־יוצרים בצילומים היא חמישים שנה מעת עשיית הנגטיבה שממנה נתקבל הצילום במישרין או בעקיפין,

הוראות לענין
צילומים

1. ראה הערה 1 לסעיף 19(7).

והאיש שהיה בעל הנגטיבה בעת עשייתה יהא דינו כמחבר היצירה, ומקום שבעל כזה הוא חברה יהא דינה של החברה, לצרכי חוק זה, כאילו נמצא מקום-מושבה בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, אם קבעה החברה מקום-עסקים באותן המושבות.

22. (1) חוק זה לא יחול על סימני-אמצאה הראויים להירשם עפ"י חוק הפטנטים וסימני-האמצאה, 1907, פרט לסימני-אמצאה שאם, אמנם, ראויים הם לרישום אינם משמשים ואינם מכוונים לשמש כמודלים או כדוגמאות המוכפלות ע"י פרוצס תעשייתי.

(2) אפשר לקבוע תקנות כלליות עפ"י סעיף 86 מחוק הפטנטים וסימני-האמצאה, 1907, הקובעות את התנאים שבהם ייחשב סימן-אמצאה כמשמש למטרות האמורות לעיל.

הוראות לענין
סימני אמצאה
הטעונים רישום
לפי חוקי שנה
7 למלכות אדוארד
השביעי

23. אם נתברר להוד מלכותו שמדינה נכריה אינה נותנת, ולא התחייבה לתת, הגנה מספקת ליצירותיהם של מחברים בריטיים, יהא מותר להוד מלכותו להורות בדבר-מלך במועצה שאותן ההוראות שבחוק זה המקנות זכות-יוצרים ביצירות שנתפרסמו לראשונה במושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה, לא תחולנה על יצירות שנתפרסמו לאחר התאריך המפורש בדבר המלך ואשר מחבריהן הם נתיניה או אזרחיה של מדינה נכרית כזאת ואינם גרים במושבות הוד מלכותו, ומשניתנה הוראה כזאת לא תחולנה ההוראות ההן על אותן היצירות.

יצירותיהם של
מחברים נכבדים
המתפרסמות
ראשונה בחלקי
הדומיניונים
הבריטיים של
הוד מלכותו שחל
עליהם חוק זה

24. (1) אם היה אדם זכאי סמוך לתחילת תקפו של חוק זה, בכל זכות ביצירה כמפורט בטור הראשון של התוספת הראשונה לחוק זה או בכל טובת-הנאה באותה זכות, יהא זכאי, החל מאותו תאריך¹, בחליפתה של אותה זכות בזכות המפורטת בטור השני של אותה תוספת או לאותה טובת-הנאה אשר בחליפתה של הזכות ולא לשום זכות אחרת או טובת-הנאה אחרת, וחליפת-זכות כזאת תהא קיימת למשך התקופה שבה היתה קיימת אילו היה חוק זה נוהג בתאריך שבו חוברת היצירה ואילו היתה היצירה זכאית לזכות-יוצרים על פי החוק הזה:

יצירות קיימות

בתנאי -

(א) שאם מחברה של יצירה שקיימת בה בתאריך חוק זה

1. ראה הערה 1 לסעיף 19(7).

זכות המפורטת בטור הראשון של התוספת הראשונה לחוק זה העביר את הזכות, לפני אותו תאריך, או נתן כל טובת־הנאה בה למשך כל תקופת הזכות, הרי באותו תאריך שבו היתה הזכות מסתיימת, אלמלא אישור החוק הזה, תעבור חליפת הזכות הנתונה בסעיף זה, באין הסכם מפורש אחר, למחברה של היצירה וכל טובת־הנאה באותה הזכות שנוצרה לפני תאריך חוק זה והקיימת אז, תהא מסתיימת; ואולם מי שהיה בעליה של הזכות או של טובת־ההנאה סמוך ליום סיומה של הזכות, יהא זכאי, לפי הברירה שבידו, לאחת משתי אלה -

(I) לאחר מסרו את ההודעה הנזכרת להלן, יהא זכאי להעברת הזכות או לנתינת טובת־הנאה דומה באותה הזכות למשך שארית תקופת הזכות כנגד התמורה שתיקבע עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י בורות; או

(II) בלא כל העברה או נתינה כאלה, יהא זכאי להוסיף ולהעתיק או להציג את היצירה באותו אופן שהיה נוהג עד אז אלא שעפ"י דרישת המחבר בתוך שלוש שנים לאחר התאריך שבו היתה הזכות מסתיימת כאמור לעיל, יהא עליו לשלם למחבר אותם דמי־זכות שייקבעו עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י בורות, ואם היתה היצירה כלולה ביצירה קיבוצית ובעל הזכות או טובת־ההנאה הוא בעליה של אותה יצירה קיבוצית, יהא פטור מתשלום דמי־זכות אלה;

ההודעה הנזכרת לעיל מוכרחה להינתן לא יאוחר משנה אחת ולא מוקדם מששה חדשים לפני התאריך שבו היתה הזכות מסתיימת כאמור לעיל, וצריך לשלחה אל המחבר בדואר הרשום או, אם אין למצוא אותו בזריזות מספקת, צריך לפרסמה בעתון הרשמי של לונדון ובשני עתונים המופיעים בלונדון;

(ב) אם עשה אדם מעשה לפני יום עשרים וששה ביולי, אלף תשע מאות ועשר, שגרם לו להוציא הוצאות או להיכנס בהתחייבויות בקשר עם העתקתה או הצגתה של יצירה באופן שהיה חוקי באותה שעה או לשם העתקתה או הצגתה של יצירה בזמן שבו היתה ההעתקה או ההצגה חוקית

אלמלא נתאשר חוק זה, הרי שום דבר האמור בסעיף זה לא יגרע מכל זכות או טובת־הנאה ולא יפגע בכל זכות או טובת־הנאה הנובעות מתוך אותו מעשה או קשורות בו ושהיו קיימות ובנות־ערך באותו התאריך, חוץ אם האדם שנעשה בתוקף סעיף זה זכאי למנוע אותה העתקה או הצגה הסכים לשלם אותם הפיצויים שייקבעו עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י בוררות.

(2) לצרכי סעיף זה יהא פירושו של הביטוי "מחבר" כולל את באי־הכוח האישיים החוקיים של מחבר שמת.

(3) בהתחשב עם הוראות סעיף תשעה־עשר ועם הוראות סעיף־קטן (7) וסעיף־קטן (8) לסעיף שלושים־ושלושה של חוק זה, לא תהא זכות־יוצרים קיימת בכל יצירה שחברה לפני תאריך חוק זה אלא עפ"י הוראות סעיף זה ובהתאם להן.

הטלת החוק על מושבות בריטיות

25. (הושמט)¹.

26. (הושמט)².

27. הרשות המחוקקת של כל מושבה בריטית שחל עליה חוק זה תוכל לשנות כל הוראה מהוראות חוק זה בהטלתו על המושבה או להוסיף על אותן הוראות, ואולם במידה שאותם שינויים והוספות נוגעים לפרוצידורה ולתרופות, לא יהיו חלים אלא על יצירות שמחבריהן היו בשעת חיבורן גרים באותה מושבה ועל יצירות שנתפרסמו לראשונה באותה מושבה.

סמכות המוסדות המחוקקים בארצות בריטיות לחוק תחוקה נוספת לחוק זה

28. יכול הוד מלכותו, בדבר־מלך במועצה, להטיל חוק זה על כל ארץ הנתונה לחסותו ועל קפריסין, ומשיצא דבר־מלך כזה יהא חוק זה, בהתחשב עם הוראות דבר המלך, בר־תוקף כאילו היו הארצות שחל עליהן חוק זה וכאילו היתה קפריסין חלק ממושבות הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה.

הטלת החוק על ארצות חסות

1. הסעיף דן בהטלת החוק על מושבות בריטיות.
2. הסעיף דן בסמכויות־תחוקה של מושבות בעלות שלטון עצמי.

חלק ב. קופירייט בינלאומי

29. (אינו חל בישראל). (תיקון התשי"ג)

30. (הושמט)¹. הטלת חלק ב' על ארצות בריטיות

חלק ג. הוראות נוספות

31. לא יהא שום אדם זכאי לזכות-יוצרים או לכל זכות כיוצא בזו בכל יצירה ספרותית, דרמטית, מוזיקלית או אמנותית, בין שנתפרסמו ובין שלא נתפרסמו, אלא על פי הוראות החוק הזה או עפ"י כל חוק-שבכתב אחר שיהא נוהג באותה שעה, אך שום דבר האמור בסעיף זה לא יפורש כאילו הוא בא לגרוע מכל זכות או סמכות הבאות למנוע בעד מעילה בנאמנות או באימון.

אין לגרוע מן הזכויות שעפ"י החוק המקובל

32. (1) יכול הוד מלכותו במועצה להוציא דברי-מלך המשנים או מבטלים כל דבר-מלך במועצה שהוצא עפ"י חוק זה, אך כל דבר-מלך שהוצא עפ"י סעיף זה לא יפגע בשום זכויות או טובות-הנאה שנרכשו או שצמחו בתאריך שבו קיבל דבר המלך תוקף, ודבר המלך יקבע הוראה להגנת הזכויות וטובות-ההנאה האלה.

הוראות לענין דברי מלך במועצה

(2) כל דבר-מלך במועצה שיצא עפ"י חוק זה יפורסם בעתון הרשמי של לונדון ויושם בפני בתי הפרלמנט מיד לאחר צאתו, ויהא לו תוקף כאילו הוחק בחוק זה.

33. שום דבר האמור בחוק זה לא ישלול אף מאחד מן האוניברסיטאות והקולגים הנזכרים בחוק הקופירייט, 1775, שום זכות-יוצרים שכבר יש בידם עפ"י אותו החוק, ואולם התרופות והענשים להפרת כל זכות-יוצרים כזו יהיו על פי חוק זה ולא על פי החוק ההוא.

זכות יוצרים של אוניברסיטה יוצא מכלל חוק זה

34. יש להוסיף ולזקוף על קופת ההכנסות של הממלכה המאוחדת ולשלם מתוך אותה קופה את הפיצויים השנתיים שסמוך לתחילת תוקפו של חוק זה נהגו לשלם לספרייה, בהתאם לכל חוק, מחמת איבוד זכותה לקבל העתקות חנם של ספרים:

עניין מתן פיצויים לספריות ידועות יוצא מכלל חוק זה

1. סעיף זה נטול משמעות לאור אי-תחולתו של סעיף 29 בישראל.

בתנאי ששום פיצוי לא ישולם לספריה בשום שנה אלא אם כן הניחו את דעת בית האוצר שהפיצוי שניתן בשנה הקודמת שימש לקניית ספרים לצורך הספריה ולשמירתם בה.

פירוש
(תיקון התשי"ג)

35. (1) בחוק זה יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין הכתוב יחייב פירוש אחר, -

"יצירה ספרותית" כוללת מפות, תרשימים, תכניות, טבלאות וליקוטים;

"יצירה דרמטית" כוללת כל חיבור לדיקלום, יצירה או שעשוע של מחול בהצגה אילמת, שהסידור התיאטרוני או צורת-המשחק שלו קבועים בכתב או בדרך אחרת, וכל יצירה ראינועית שסידורה או צורת-המשחק שלה או שילוב המאורעות שבה משווים ליצירה אופי מקורי;

"יצירה אמנותית" כוללת עבודות ציור, שרטוט, פיסול ומלאכת-אמנות ומעשי-אמן ארדיכליים ופיתוחים וצילומים;

"יצירת פיסול" כוללת יציקות ומודלים;

"מעשה-אמן אדריכלי" פירושו כל בנין או מבנה שיש לו אופי או שרטוט אמנותי, ביחס לאותו אופי או שרטוט, או כל מודל לבנין או למבנה כאלה, בתנאי שההגנה הניתנת עפ"י חוק זה תצומצם לאופי או לשרטוט האמנותיים, ולא תחול על פרוצסים או שיטות של בנייה;

"פיתוחים" כוללים כתובות-קעקע, פיתוחי-אבן, חיתוכי-עץ, חיקוקים ושאר יצירות כיוצא בזה, פרט לצילומים;

"צילום" כולל צילומי ליתוגרף וכל יצירה הנעשית ע"י פרוצס הדומה לצילום;

"ראינוע" כולל כל יצירה הנעשית ע"י פרוצס הדומה לצילומי-ראינוע;

"יצירה קיבוצית" פירושה -

(א) אנציקלופדיה, מלון, ספר-שנה או יצירה כדומה לכך;

(ב) עתון, קובץ, מגזין, או מאסף עתי כיוצא בזה; וכן

(ג) כל יצירה הכתובה חלקים-חלקים ע"י מחברים שונים, או שנאספו ונכללו בה יצירות או חלקי-יצירות של מחברים שונים;

"העתקה מפירה", כשהמדובר הוא בהעתקה של יצירה שקיימת בה זכות-יצרים, פירושה כל העתקה, לרבות כל חיקוי מתעה, שנעשו או שהובאו מחו"ל בניגוד להוראות חוק זה;

"הצגה" פירושה כל הצגה של יצירה על דרך השמעה וכל הצגת מחזה דרמטי של יצירה על דרך ראייה, לרבות הצגה כזאת באמצעות מכשיר מיכאני;

"מסירת הרצאה" כוללת מסירת הרצאה באמצעות מכשיר מיכאני;

"קלישאה" כוללת כל סטריאוטיפה או כל לוח אחר, אבן, תבנית-אימום, אם-דפוס, מעביר או נגטיבה המשמשים או מכוונים לשמש לטביעתן או לעשייתן של העתקות מכל יצירה, וכל אם-דפוס או מכשיר אחר שעושים בהם או מתכוונים לעשות בהם תקליטים, לוחות מנוקבים או מכשירים אחרים להצגת יצירה על דרך השמעה;

"הרצאה" כוללת נאום, משא וטקס;

"מושבה בעלת שלטון עצמי" פירושה הדומיניון של קנדה, הקומונוולט של אוסטרליה, הדומיניון של ניו-זילנד, הדומיניון של אפריקה הדרומית והדומיניון של ניו-פאונדלנד.

(2) לצרכי חוק זה (פרט לאותם צרכי הפקודה הנוגעים להפרות בזכויות-יוצרים) לא יהא דינה של יצירה כאילו נתפרסמה או הוצגה בציבור, ולא יהא דינה של הרצאה כאילו הושמעה בצבור, אם הפרסום, ההצגה בציבור או ההשמעה בציבור נעשו בלא הסכמת המחבר או בלא הסכמת מקיימי צוואתו, מנהלי עזבונו או יורשיו, במפורש או מתוך שתיקה.

(3) (אינו חל בישראל).

(4) בענין יצירה שלא נתפרסמה, הרי אם היה חיבור היצירה נמשך זמן רב מאוד, יהא דינם של תנאי החוק המקנים זכות-יוצרים כאילו מילאו אחריהם אם במשך חלק ניכר של אותו הזמן היה מחבר היצירה נתין בריטי או גר בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה.

(5) לצרכי הוראות חוק זה בענין מקום-מגורים, יהא דינו של מחבר כאילו הוא גר בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן חוק זה אם הוא יושב ישיבת-קבע בגבולות אותן המושבות.

36. בהתחשב עם הוראות חוק זה, מבוטלים בזה כל החוקים הנזכרים בתוספת השניה של חוק זה, כדי השיעור המפורט בטור השלישי של אותה תוספת:

ביטול

בתנאי שביטול זה לא יהא לו תוקף בשום מושבה בריטית ממושבות הוד
מלכותו עד אם יקבל חוק זה תוקף באותה מושבה.

השם הקצר
והתחלת תקפו של
חוק זה

37. (1) חוק זה ייקרא חוק זכות-יוצרים, 1911.

(2) חוק זה יקבל תוקף -

(א) בממלכה המאוחדת, ביום ראשון ביולי, אלף תשע-מאות
ושתים-עשרה או בתאריך מוקדם יותר כפי שייקבע בדבר-מלך
במועצה;

(ב) במושבה בעלת שלטון עצמי שחל עליה חוק זה, באותו התאריך
שייקבע ע"י הרשות המחוקקת של אותה מושבה;

(ג) באיי התעלה, באותו התאריך שייקבע ע"י כל מדינה ממדינות
האיים הללו;

(ד) בכל מושבה בריטית אחרת שחל עליה חוק זה, בתאריך שבו
יוכרז החוק באותה מושבה ע"י המושל.

תוספת ראשונה

(סעיף 24)

זכויות קיימות

חליפת הזכות	הזכות הקיימת
(א) בענין יצירות שאינן דרמטיות ומוסיקליות, זכות יוצרים כמוגדרת בחוק זה*.	זכות יוצרים
(ב) בענין יצירות דרמטיות ומוסיקליות, זכות יוצרים כמוגדרת בחוק זה*.	גם זכות יוצרים וגם זכות הצגה
זכות יוצרים כמוגדרת בחוק זה, פרט לזכות הבלעדית להציג בציבור את היצירה או כל חלק ניכר הימנה.	זכות יוצרים אך לא זכות הצגה

* בענין מסה, מאמר או קטע שנתפרסמו לראשונה בקובץ, מגזין או בכל כתב-עת אחר
כיו"ב והמהווים חלק מהם, תהא הזכות תלויה בזכות לפרסם את המסה, המאמר או
הקטע בצורה נבדלת שהמחבר זכאי בה בתאריך חוק זה או שאלמלא אושר חוק זה
היה זכאי בה עפ"י סעיף שמונה-עשר מחוק זכות-היוצרים, 1842.

זכות הצגה אך לא זכות יוצרים הזכות הבלעדית להציג את היצירה בציבור
אך לא שום זכות מן הזכויות האחרות
הכלולות בזכות יוצרים כמוגדרת בחוק זה.

לצרכי תוספת זו יהיו לביטויים הבאים, מקום שהם משמשים בטור הראשון שלה,
הפירושים דלקמן: –

”זכות יוצרים”, בענין יצירה שעפ”י החוק הנוהג מיד לפני תאריך חוק זה לא
נתפרסמה לפני אותו תאריך ושזכות היוצרים בה עפ”י החוק החרות תלוי בפרסומה, כולל את
הזכות עפ”י החוק המקובל (אם יש כזה) למנוע את פרסומה של היצירה או את ההתעסקות
בה בדרך אחרת;

”זכות הצגה”, בענין יצירה שלא הוצגה בציבור לפני תאריך חוק זה, כוללת את
הזכות לפי החוק המקובל (אם יש כזה) למנוע את הצגת היצירה בציבור.

תוספת שניה¹

(רשימת חוקים שבוטלו)

(סוף הפקודה)

1. הושמטה.